

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **S. D.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 15 czerwca 2016r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w W.
z dnia 30 września 2014r., utrzymanego w mocy
wyrokiem Sądu Okręgowego w W.
z dnia 1 grudnia 2015r.,
na podstawie art. 532 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego na uwzględnienie nie zasługiwał.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek o wstrzymanie orzeczenia powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera i w ogóle nie został uzasadniony poza stwierdzeniem, że w sprawie może być

wszczęte postępowanie wykonawcze. Stwierdzić zatem wypada, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania kary. Nie można bowiem zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok. Przede wszystkim zaś, mając na uwadze rodzaj wymierzonej skazanemu kary, w ogóle nie można przyjmować, że może ona spowodować „nieodwracalne skutki”.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami Sad Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc